

Б-ІІ-2928

II-2928

БЕОГРАД

У СЛИЦИ И РЕЧИ.

ЗА МИЛУ СРПЧАД ПРИРЕДИО
ЧИКА ВАСА-ЉУБИСЛАВ.

6-11-2928

Р
6/9/10

БЕОГРАД

У СЛИЦИ И РЕЧИ.

ЗА МИЛУ СРПЧАД ПРИРЕДИО:

ЧИКА ВАСА-ЉУБИСАВ.

СОМБОР.

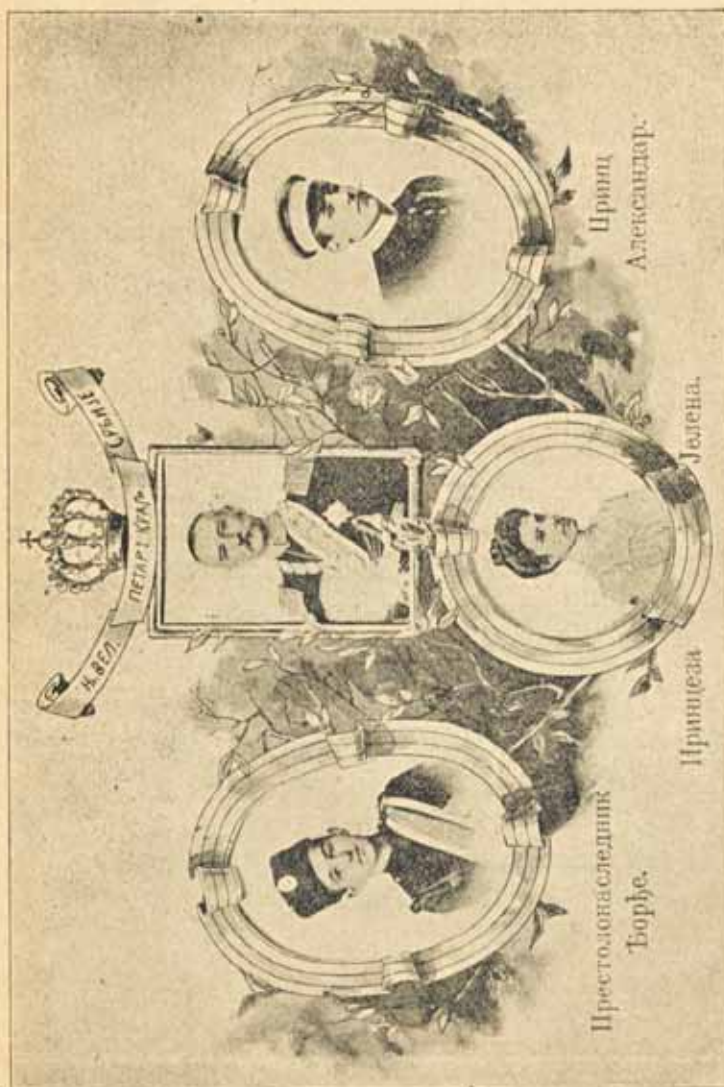
ИЗДАЊЕ КЊИЖАРНИЦЕ МИЛИВОЈА КАРАКАШЕВИЋА.

1907.

ed. inventar

136 215

ПРЕШТАМПАНО ИЗ „ГОЛУБА“.

Његово Величанство краљ Србије Петар Карађорђевић I. са породицом.

Српчићима.

Ево, децо, синови и кћери
Рода српског, поносна и славна,
Одгајена у прађедској вери,
Уз сећања на времена давна, —
Ево, децо, чеда српског нада,
Ево вама: *Београда* града!

За вас, који *Београд* познате,
Не ће овде бити нових слика;
Ви о њему свој суд већ имате,
Јер гледате милог познаника,
Како снажним кроком напред јури,
Како своме савршенству жури...

Ну, ви, који још видели нисте
Наш *Београд* и његове чари,
Ви, што жељу ту не испунисте
Јер даљина за чежњу не мари;
Ви кликните, нек широм зајечи:
„Наш *Београд*, у слици и речи“!

*

*

А сад децо: Од Бога вам здравље!
Прим'те књигу и српско поздравље
Београд од чика-Васе-Љубисава.

Београд.

Хајде, децо, голубани мали,
Да вас мало у духу поведем,
И кроз дични *Београд* процвали,
Престоницу Србије, проведем.

Путовање тешко бити не ће,
Одмора ћу дати вам довољно.
А ко главу од нас баш окреће,
Даћемо му отпуст драговољно.

, Београд са Саве.

Па пођите мојих мисли слѣдом,
Добра вољанек' вас за пут крепи;
Па пођите, да видите редом,
Шта све има наш *Београд* лепи!

Саборна црква.

Први корак нека ти је
Сине, светом храму,
Из ког јасна светлост бије
И разгања таму.

Саборна црква.

А та светлост: вера чиста,
Као сунце блиста . . .

Некада се мор'о Србин
 У гудуре крити,
 Кад се Богу своме хтео
 Топло помолити.

Неверник му веру свету
 Шћаше уништити.

Нек' је хвала и пред Богом
Вожду неумрлом,
Књаз Милошу, и још многим
 Српском сину врлом.

Они живот нов улише
 Срцу обамрлом . . .

Данас Србин у слободи
 Прошлости се сећа,
 Молек' Бога, да га води,
 Напредак и срећа,
 Да Србија к' циљу ходи,
 Снажнија и већа.

Краљев Двор.

Врх Краљева поносиша Двора

Двојеглави ор'о шири крила,

А из љупких и мирисних гора

Са Авале на њ' погледа Вила...

У Двору је, децо, врло сјајно.

Ту краљ *Пешар* краљује и влада,

Дајму Боже здравље дуготрајно!

А уз жеље свесрпскога нада

Помоли се и ти, Српче бајно,

За леп успех краљевскога рада.

* * *

Врх Краљева поносиша Двора

Двојеглави ор'о шири крила,

А из љупких и мирисних гора

На њ' погледа са Авале вила...

Краљев Двор.

Дворска стража.

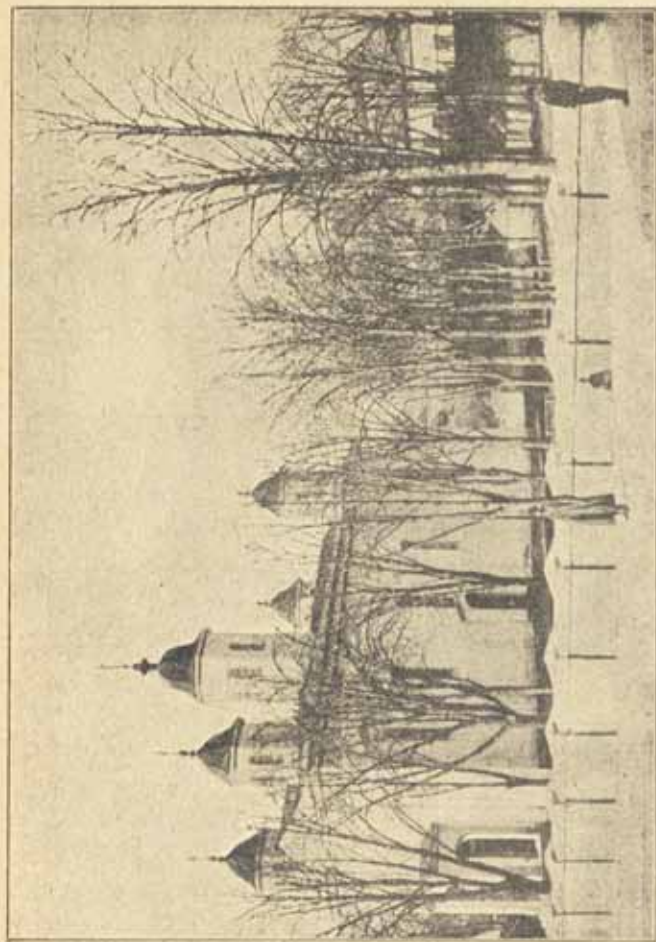
Митрополија.

Преко пута од саборне цркве
 Ту наследник светитеља Саве
 Смерно живи... Он је глава цркве
 С ове стране Дунава и Саве.

Димитрије, архинастар благи,
 Данас жезлом арх'јерејским влада...
 Помози му Створитељу драги,
 Да препоне големе савлада.

Да му сретно све за руком пође,
 Што се света православља тиче,
 Те кад за то право време дође,
 Чеда му се ускликом подиче:

„За крет часни... За златну слободу
 Ево главе, ево топлих груди,
 Принашамо као жртву роду,
 Супрот сваких злоковарних ђуди!“

Вознесенска црква.

Дом светогa Саве.

У овоме дичном Дому
 Свесрпству се свесно служи,
 Ту се љубав рода српског
 Са љубави к' ближњем дружи,
 Јер се вели: *браћо је мио,*
Које вере био! . . .

Тако треба да се чује
 И са других наших страна,
 Лепше снове нека снује
 Доба светлих ових дана,
 На да буде *браћац мио,*
Које вере био! . . .

Вера наша, света вера
 Православља, јасно каже;
 И са тим се, иста смера,
 Еванђеље свето слаже:
Нека ти је браћац мио,
Које вере био! . . .

Дом святого Спаса.

Скупштинска зграда.

Малена је, ниска, неугледна,
 На парламент, баш ни налик није,
 За Србина ипак је ванредна,
 И срце му за њом силно бије.

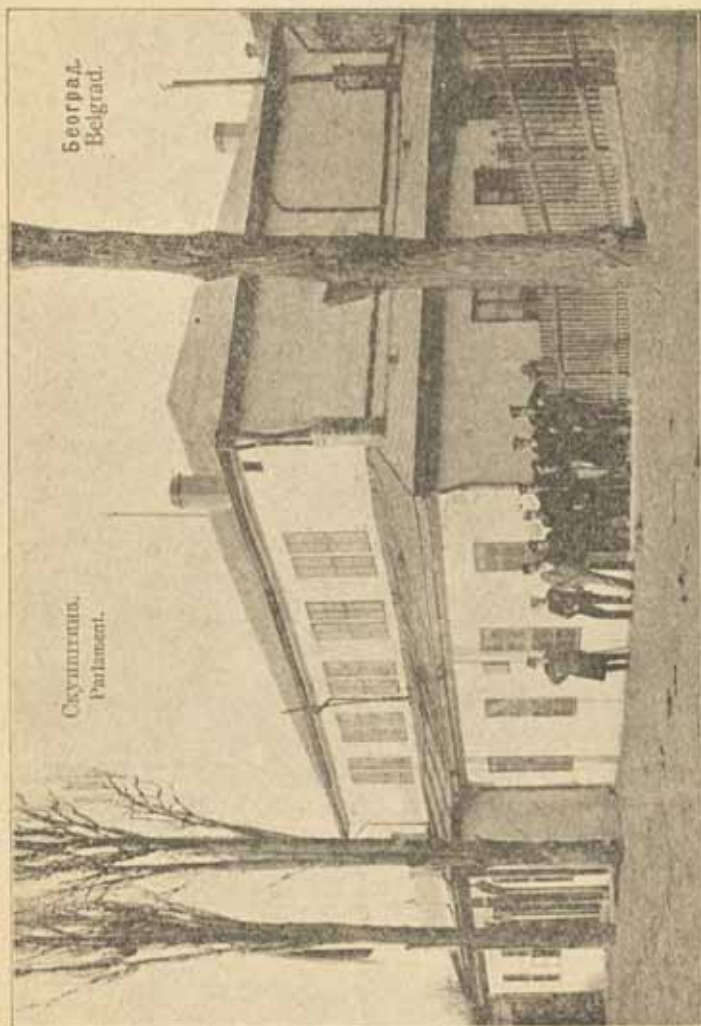
У тој згради, неугледној тако,
 Многа крупна реч је некад пала,
 И Европи није било лако,
 Те је доста пута уздрхтала.

Мала земља, па и људи мали,
 Али срца пламеног жара,
 Кад запљусну домољубља вали,
 Од јунаштва Србин чуда ствара.

* * *

Политика, реч је за вас нова,
 Доцније ће свима знана бити,
 Она тражи људе јака кова,
 Који ће се моћи с њом бочити.

БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА

Скупштинска зграда у Београду.

136 215

Универзитет (Велика школа.)*)

Дивна зграда Универзитета
 До скоро је скромније се звала,
 Па је још пре Универзитета
 Доста српских Великана дала.

Свеучилиште (Универзитет).

Имена им овде ређат' не ћу,
 Она су нам свима добро знана,
 Јер по неко у научном већу
 Стече славу мужа изабрана.

*) Родољуб Милиша Анастасијевић поклонио је ову дивну зграду „својем“ Отачеству“.

Народ српски лаворове венце
 За синове славне своје спрема,
 И прославља своје омиљенце,
 Јер на одмет њих Србија нема.

Народно позориште.

Позориште, наша школо жива,
 Ти си понос нашег белог града,
 Успомено на српскога Дива,
 Постало си школа свесна рада.

Народно позориште и споменик кнеза Михаила.

Али, да то боље разумемо,
 Треба да те својски помогнемо!...

Ту видимо, како љубав права,
 К' отаџбини милој вуче силно;
 Ту сазнамо, да пакост не спава,
 Већ зла чини свуда изобилно...
 Али, да то боље разумемо,
 Треба да те својски помогнемо!..

Позориште, школо наша жива,
 Жив спомене неумрла дива,
 Треба да те боље разумемо,
 Треба да те боље помогнемо!

Мало (ђачко) позориште.

Ево нешто, што ће да се свиди
 Нема сумње, децо, вама свима,
 А на чему можда нам завиди
 Већа која међу варошима.

То је, децо, позориште ваше,
 У њем' као истински вештаци
 Представа нам дивне приказаше,
 Ваша браћа и сестрице — ђаци.

Кад науче, што треба за школе,
 Кад задаће своје лепо сврше;
 Место игре они више воле
 Уметничке дужности да врше.

По неки је од њих до сад стеко,
 На том пољу истинска признања,
 Одрж'о је, што нам је обреко:
 „Ја у себи имам поуздања!“

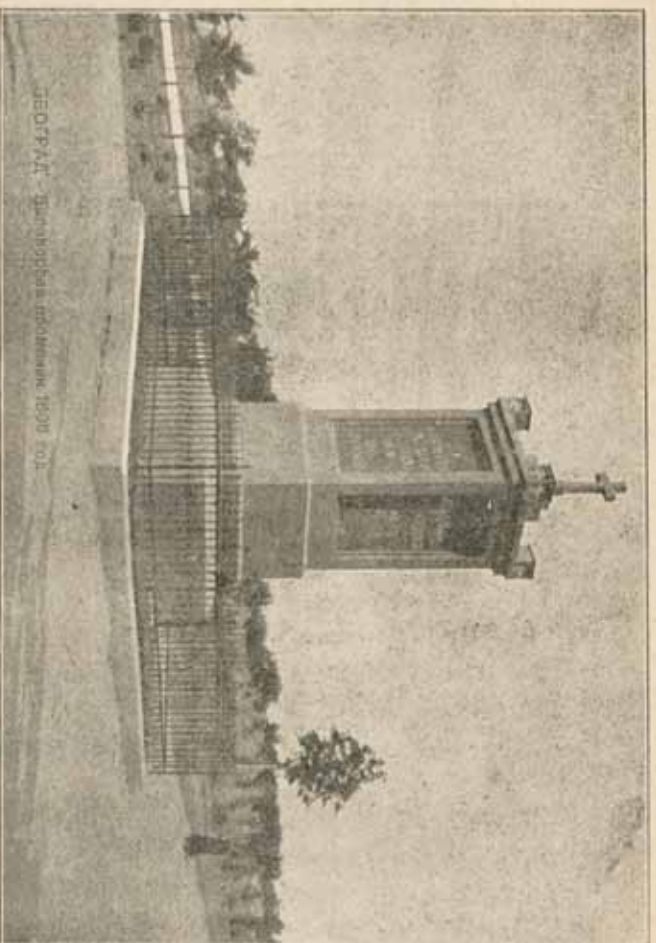
Споменик изгинулим јунацима.

Када друмом *Крагујевцу* пођеш,
 Иза града у долину дођеш,
Споменику овом ти се сврати,
 Пажњу своју на њега обрати.

Ту су пали велики јунаци,
 Па је вредно, да им српски ђаци,
 Уз молитву за душa спасење,
 Целивају камено знамење.

Тај споменик, децо моја красна,
 Нек нас сећа на доба ужасна,
 Кад су наши прађедови врли,
 За крет часни и слободу мрли.

Слава нек' је тим јуначким људ'ма,
 А у нашим захвалнима грудма,
 Нек' се спомен на њих не угаси,
 Јер захвалност поколења краси.

Споменик изгинулим [увацима. *)

*) Нахуно : У славу и чест Свѣтлицинахъ : за отечество храбро патинувшихъ 1806. годинѣ. Поиже споменикъ ованъ Александръ Коробовскій князь сръбскій 1848. — Обиодленъ за владѣе Краля Александра Обрковича V., годъ 1859.

Тврђава (Град).

Видех, до сад, у овоме граду
 Многу звучну војничку параду,
 Најсјајнија за цело је била
 За живота књаза *Михаила*,
 Кадно Турска сила пред њим паде,
 И панна му градеке кључе даде.*)

Капија у граду (тврђави).

У *Ружници*, црквици маленој,
 Молитве се, данас, Богу поје
 За спас душа, а за здравље кренко
 Још живуће миле браће моје,

*) Дана 6. Априла 1867. године.

Миле браће, србинских синова,
 Миле браће, српских соколова.
 Ту, крај цркве, водица је света,
 Која може болна да исцели.
 Болеснику даљина не смета,
 Да потражи за свој живот свели
 Нове снаге, што та вода даје,
 Те је многи у глас величаје.³

Теразије.

Теразије . . . Ту се живот
 Београдски слива;
 Кад погледаш свет што врви,
 Душа ти ужива.

Милошева чесма на Теразијама.

По средини стара чесма,
Милошевић дана,

Около се грдне зграде
 Дижу са свих страна.

Трговине ту су многе,
 Велике и сјајне,
 Па питају, како л' стоје
 Твога џепа — тајне?!

Теразије . . . Ту се живот
 Београда слива,
 У животу овом ведром,
 Срце ти ужива.

Књаз-Михаилова улица.

Од главних се, најлепших улица,
 „*Књаз-Михаила*“ улица назива,
 Шеталиште наших Српкињица,
 Сваким даном све то живље бива.

Ту станују богати трговци,
 У којих је доста, доста пара. —
 (Ал' сва срећа, нису, децо, новци,
 Њутек, чисто задовољство ствара).

А Београд свуд је пуна чара,
 Па станов'о ти где год то било,
 Срећан бићеш и са мање пара,
 Ако ти је све на дому чило.

Ко год ради, и уме да штеди.
Може стећи и лепо имање,

Књаз-Михаилова улица.

Рад и штедња много више вреди
Него какво „труло“ благостање.

Велика пијаца. (Трг.)

Ту, да вам је децо мало доћи,
Да видите, шта ту свега има,
Ту, да вам је свуда редом проћи,
Да створите наслалу очима.
Дивна воћа, сваковрсних фели,
(Већ какво је време дошло чему);
Сир и кајмак, како ли се бели,
Да ти срце ужива у свему.

*

*

*

Него, паре нек' сваки понесе,
Ко намисли, да ту штогод купи;

Велика пијаца (трг)..

(Али, боље, нек' их не донесе,
Јер ће нама пазар да поскупи)!

Врачар.*)

На *Врачару* спаљено је
Тело *светог Саве*,
То су, децо, живи снови
Негда грозне јаве:
Синан Паша у пакости,
Ту сагоре свете кости!

*) Тело светитеља Саве спаљено је на Врачару 27. Априла 1595. год.

О Врачару певао је
 Ђура Јакшић дивно,
 Ал' срце му јецало је,
 Јер бејаше кивно
 На душмане српског рода,
 И на многог, ах, изрода.

Данас Врачар црква кити,
 Спомен светом Сави,
 Ту ћемо се поклонити
 Светитељској глави,
 И молити благом Богу:
„Дај Србину слогу!“

Управа фондова.

Ова зграда као украс служи,
 Свој Србији и престоном граду,
 И кад им се згода за то пружи,
 Треба ђаци да је упознаду.

Прерано је за вас, да вам кажем,
 Какав посао овај завод ради,
 Главно нек' је, ако вам покажем:
 Користан је, пријатељи млади.

Пред зградом је успомена красна,
 На витешка *Михаила кнеза*,

Управа Фондова.

Којег судба постиже ужасна,
 Као мало којег витеза.*)

Калемегдан.

Калемегдан!... Шеталиште бајно,
 Данас дивно, угледно и сјајно.
 Некада си грозне слике дав'о,
 Са којих је Србин очајав'о...

*) Погинуо у Копутлаку 29. Маја 1868.

За крст часни и златну слободу,
 Ту је пала многа српска глава,
 А из крви, посвећене роду,
 Крвава је овде расла трава,
 И због грозних и ужасних јавâ,
 Крвав био и Дунав и Сава...

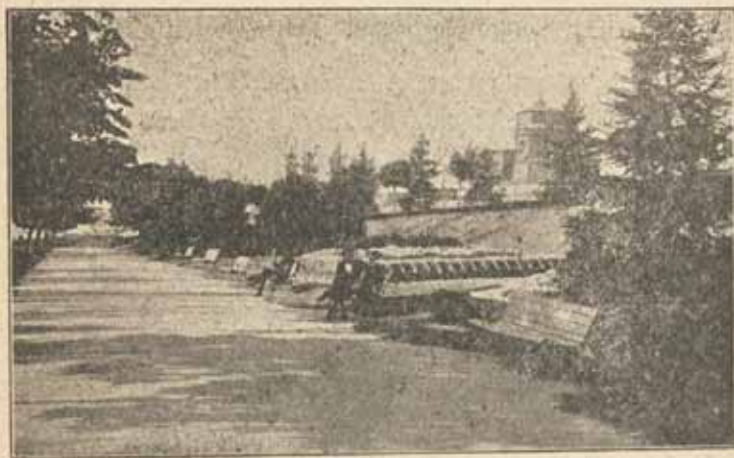
Водоскок на Калемегдану.

А гле, данас!... Пун мирисна цвета,
 Пун безбрижна и весела света,
 Калемегдан сваком радост спрема,
 Јер сад више турске силе нема!

Мали (дечји) Калемегдан.

У недељне и празничке дане,
Живот ту је, ком умора нема,
Веселе те срета на све стране,
И радост ти неизмерну спрема.

У циркусу, глуп се Август криви,
Панораме, да се свако „диви“;
Ту љуљашке... Ту мајмуни живи;
Да се човек од смеха искриви!

Мали (дечји) Калемегдан.

Калемегдан са Дунавске стране,
Са које се на Панчево гледи,
Уређен је дивно тек од лане,
Ал' сад, богме, много, много вреди.

А за децу весеље је право,
 Кад на ову страну ногом ступе...
 Хај, мирисна и мехкана траво,
 Ти замени тврде одморклупе.

Музеј.

Поћи ћемо једног дана
 Голубани моји красни,
 Да видимо са свих страна
 И музеум наш прекрасни.

Да сазнате шта све скрива
 Наш музеум... То је збирка
 Из времена она жива
 Што сећање наше дирка.

Ту оружја... Ту одела
 Наших славних великана.
 Историја ту је цела
 Наших прошлих, светлих дана.

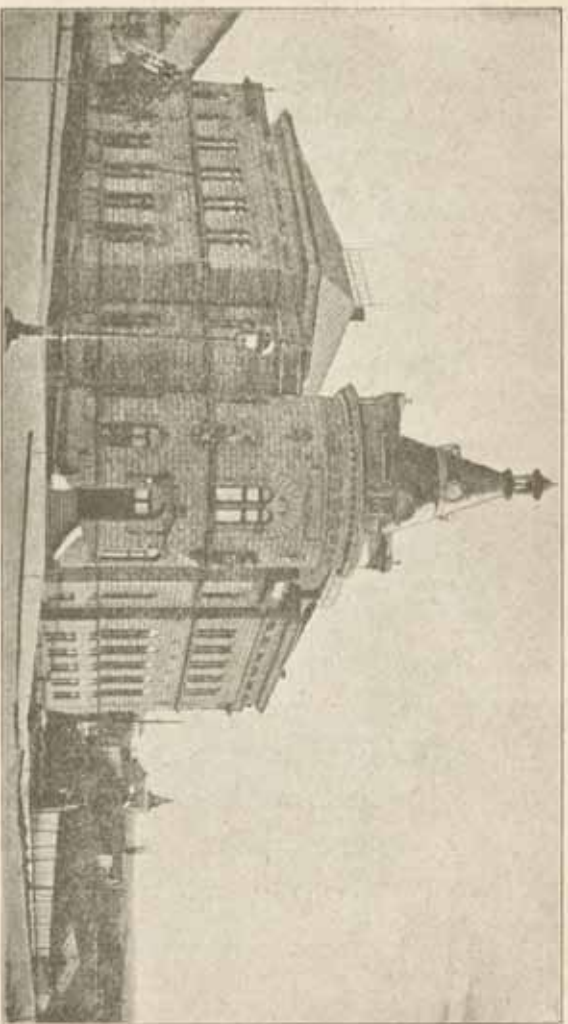
Све, што вреди, да се чува
 У музеум то се збира,
 Да заборав не одува
 То, што срце српско дира.

Велики степени.

Сто четрјест степеница
 Од Савске су стране!
 Младеж уз њих горе хита,
 Ја им нађох махне,
 И још више овог лета
 Нег' што нађох лане.

Шта је, питаш, узрок томе?
 Е, баш да ти кажем:
 Низ степене кад се слазим,
 С тим се још и слажем,
 Ал' уз брдо ако треба, —
 Е, ту запомажем.

Коме ово јасно није,
 Да му још додамо:
 „Кад остариш, чедо моје,
 Капће ти се само!...“
 (А чије су речи ово,
 То тек децо знамо?)

Ощепковский храм в Бресте.

Ботаничка башта.

Јасремовац, успомене трајне,
У њему је биљки сваке феле,
Од љубице и ружице бајне,
Све до витке, поносите јеле.

Али има и оваких чуда:
Ту су биљке што се — месом хране,
У „лулицу“ падне муха луда,
И свршава ту последње дане...

Па ту има и големо цвеће:
Пунољак му велики к'о глава,
Ко не види веровати неће,
Чини му се неверицом јава.

Сад, ко воли природине чари,
Нека са мношћом у ту башту дође,
Па ће да ми слатко благодари,
Када из ње сав ускићен пође.

Топчидер и Кошутњак.

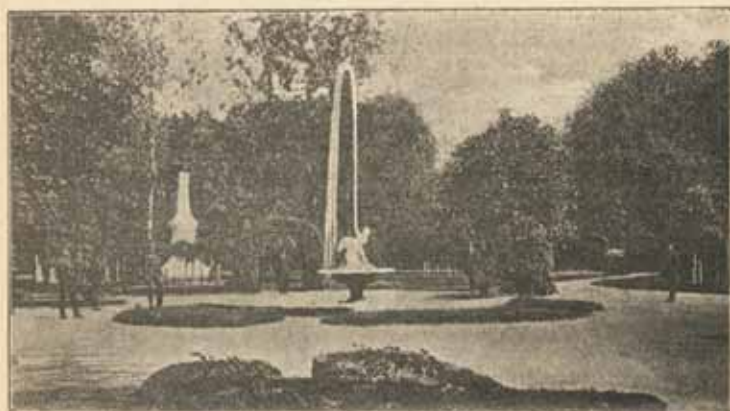
Са колима или са трамвајем
У *Топчидер* олако се стиже,
(Ја уз брдо ићи обичајем,
Ако друмом прашина се диже).

Црква и Дворац књаза Милоша у Топчидеру.

Како стигнем, ја прво на чесму,
За хлађани напитај се збринем,
Певушећи какву милу песму,
На мехканој трави одпочинем.
Одморишта, ни бриге те није!
Ту је доста дебелог хлада,
А по неки ту и слатко спије,
Крепећи се од заморног рада.

Неки лешка на зеленој трави.
Неки богме „мезетлука“ тражи,

Топчидерски парк.

А по неки сневањем на јави,
Душу своју и блажи и снажи...

Дечји летњиковац у Кошутњаку.

Милосрдни и душевни људи,
Чија срца дух хришћанства злати,
Ту негују слабе, дечје груди...
Бог нека им за ту љубав плати.

Ту постоји рад дечјега здравља,
Лечилиште у сред шумског хлада

Кошутњака, где се живот јавља
За болесна, слаба плућа млада.

Кошутице и питоме срне,
Безбрижно се око деце нађу,
Кад из шуме суморне и црне
На сунчану топлину изађу.

Хајдучка чесма у Кошутњаку.

А кроз густо и зелено грање,
Камо зрачак себи пута тражи,
Чујеш птица̂ слатко цвркутање,
Дишеш ваздух, што крени и снажи...

Милосрдни, благородни људи,
 Чија срца дух хришћанства злати,

Дечји летњиковац у Кошутњаку.

Лече овде слабе, дечје груди...
 — Бог нека им за ту љубав плати!

Сава и Дунав.

Украј самог Београдског града,
 Ту се Сава у Дунав улива,
 И то тако, чеда српског нада,
 Још од самог памтивека бива.

Те две реке, загрљене хујно,
 Гледале су читав безброј чуда,
 Гледале су оно време бујно,
 Још из доба незнабоштва худа.

У бојишту, разбојишту љутом,
 Ту падоше небројене жртве,
 И Сава је преносила ђутом
 У Дунаво јуначине мртве.

Па и данас украј града стара,
 У Дунаво Сава се улива,
 А машта нам чудне слике ствара,
 Кад о добу некадашњем снива.

Савско пристаниште.

Где се Сава у Дунав улива,
 Баш крај самог *Београдског града*,
 Ту се цела трговина слива,
 И сав посао пловидбена рада.

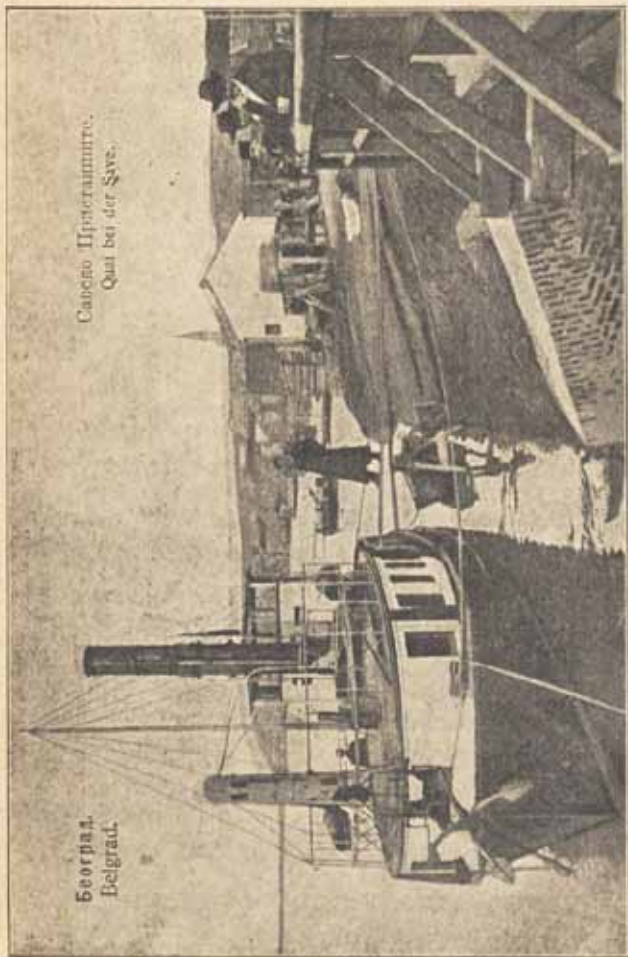
Ту бродови свака трена дођу,
 И доносе путнике из света,
 Мало после опет даље пођу,
 Трговини дајућ моћна лета.

На обали грдан посао влада,
 Раденика стотинама ту је,
 И код тако големога рада
 Многи себи хлебац зарађује.

Трговина српека шири крила
 И знана је данас на све стране.
 Дај нам Боже љубави и мира,
 Да дочека и сјајније дане!

Београд.
Belgrad.

Савско Пристаниште.
Quai bei der Save.

Савско пристаниште.

Железничка станица.

Воз за возом амо стиже,
 Путника је увек доста,
 И чим ступе к' нама ближе
 Преко нашег Савског моста,
 На земљиште српско стану,
 Да од пута ту одану.

Железница наша снаја
 До две поле бела света,
 Са западна креће краја
 Као птица лахка лета,
 Па истоку ведром жури
 И у далек Стамбол јури.

А ми овде баш по среди
 Погледамо на све стране.
 „Кој' у среди злата вреди!“
 Рекло се у старе дане.
 Једним дакле: „добро дошли!“
 А другима: „збогом пошли!“

Електрични трамвај.

Погледајте, децо, чудо ово,
 Што наука и ум људски створи!
 За многе ће од вас бити ново:
 Вуче, вози, ал' се не умори!

Место коња, што прежу у кола
 Тамо код вас, у забитном крају,
 Овде покрет даје жица гола,
 Па севозипк'о на крилном змају.

Електрика, та се снага зове,
 А ум људски упрего је себи
 У колеса неке врсте нове,
 Па сад служи и мени и теби.

Зато дођи, моје Српче слатко,
 Дођи, дођи, у госте нам само,
 Па да видиш, како ћемо глатко,
 Без труцкања да се провозамо!

Фабрика шећера.

Аха, то се свиђа вама,
 Јел'те, децо моја мила?
 Цела школа сад би нама
 Свесрдно се придружила!

Ту послују руке многе,
 Уз машине разних фела,
 Заморе се добро ноге,
 До шећера, снежно бела.

Е, па хајдмо . . . Мирно само,
 Да видите шта се ради,
 Док од рене, „амо-тамо“,
 Може шећер да оследи.

Та све ће вам јасно бити,
 Ако напред реч ми дате,
 Да ћете ми поклонити:
 Једно: „Хвала!“ — место плате.

Фабрика дувана.

Ова српска установа
 Далеко је знана,
 Ту стотине руку вредних
 Раде целог дана,
 Да проберу и одберу
 Што боља дувана.

И машине, чудне справе,
 На све стране раде,
 Занимају руке здраве
 И старе и младе,

Да цигаром — цигаретом
Пушаче осладе.

Дуван српски свуд је чувен
У страноме свету,
И развој је те фабрике
У најбољем лету,
Па ће тако и да стигне,
Истакнуту мету.

А та мета, децо мила
То је светска хвала,
Да Србија, земља мила,
На спрам других мала,
Може хвалу да однесе
Од тих светских хала!

Земун . . . Панчево . . .

Кад са нашег див-Калемегдана,
Ведрих, чистих и прозрачних дана,
Поглед хитар у даљину бациш,
Далеко га можеш да добациш.

Земун нам је одмах преко пута,
На предграђе Београда личи,
Иза њега поља разасута,
С којима се Срем китњаста дичи.

Панчево је са противне стране,
Црквени се торњи виде дивно,
Банат-Бачкој ко би наш'о махне,
Каде им је небо милостивно.

С обе стране наша браћа драга,
Уживају природина блага,
Погледају *Београду* граду,
Тим погледом своју душу сладу.

Раковица.

Не далеко од белогa града,
Раковица, манастир је стари . . .
Ту тишина и мир шумски влада,
А природа шири своје чари . . .

Црквица је из старинског доба,
Кандила се у њој и не гасе . . .
Помоли се, украј скромна гроба
Јуначине, *Чарлића* *Васе* . . .

У шумици цвркутање птица,
Хладовина нуди на све стране...
Па уз струне срдачних нам жица,
И уз звуке слађаних песмица,
Лете мисли, хај, на прошле дане,
Опеване, ал' и — оплакане!

Кијево.

Жељезницом српском ако кренеш,
 Кад за *Ресник* мирисави пођеш,
 Не пожали, да за тренут скренеш
 У *Кијево*, где раније дођеш.

Кафана у Кијеву иза Тепчидера код Београда.

Ту у шуми и зеленој трави,
 Одморити тело своје вреди,
 Авала се из близине плави,
 „Ходи!“ вели, — „умора нештеди!“

Свуд около природа је блага,
 А теби се срдацце отвара,
 И јача ти чисто цела снага,
 Јер се тело по вољи одмара.

Ој, природо, ој шумице тавна,
 Каква чуда ваша моћ не ствара!
 Сећајућ' се на времена давна,
 Садашњост нас слатко разговара.

Авала.

За пешака ево згода жива,
 Да се лепе шетње наужива.
 До Ресника жељезница вози,
 А уз брдо, пешке, Бож' помози!
 Успињање ништа тешко није.
 Стазица се кроз шумицу вије,
 И кроз милу хладовину води,
 Да ти шетња и души угоди.
 На врху је рушевина нека,
 Споменкамен из доба далека.
 Градић мален, *Жрново* се звао,
 У њему је Србин благовао.
 На врхунац *Авале* кад станеш,
 Одмориш се, и мало одахнеш,
 Поглед ти се отме у даљину,
 У српску нам дивну питомину.
 С ове стране Дунава и Саве,
 Српске горе около се плаве,
 Преко пута Банат, Срем и Бачка,
 И у њима браћа нам јуначка.

Хај, лено је, децо моја драга,
 Удесила све природа блага,
 Рецимо јој од свег срца хвала,
 Што је Српству таква блага дала!

Владановац.

По Владану — *Владановац* звани,
 Одређен је за вечите санке,
 Кад наступе часи искуцани,
 Па ноћ вечна замењује данке.

Ту све жеље овог кратког века,
 Сахранимо у гробницу црну,
 И потреба укаже се прека,
 Да на њ' земље што више нагрну.

Владановац, перивој је красан,
 За умрле, а миле нам душе,
 Ту је конач вечан и ужасан,
 Кад нам вихор све наде раздуше.

Мир и покој!... Тако сваком кажу,
 Владановац кад га себи прими,
 Црне раке нове жртве тражу,
 У пролеће... лето... јесен... зими...

Садржај песама:

	Страна.
1. Српчићима	6.
2. Београд	7.
3. Саборна црква	8.
4. Краљев Двор	10.
5. Митрополија	12.
6. Дом св. Саве	14.
7. Скупштинска зграда	16.
8. Универзитет	18.
9. Народно позориште (са спом. Књаза Михаила)	19.
10. Дечије позориште	20.
11. Споменик изгинулим јунацима	21.
12. Тврђава	23.
13. Теразије	24.
14. Књаз Михаилова улица	25.
15. Велика пијаца	26.
16. Врачар	27.
17. Управа фондова	28.
18. Калемегдан	29.
19. Дечији Калемегдан	31.
20. Музеј	32.
21. Велики степени	33.
22. Ботаничка башта	35.
23. Топчидер и Кошутњак	36.
24. Дечији летњиковац у Кошутњаку	37.
25. Сава и Дунав	39.
26. Савско пристаниште	40.
27. Жељезничка станица	42.
28. Електрични трамваји	43.
29. Фабрика шећера	43.
30. Фабрика Дувана	44.
31. Земун — Панчево	45.
32. Раковица	46.
33. Кијево	47.
34. Авала	48.
35. Владановац	49.

Слике :

	Страна.
1. Краљ Петар са породицом	5.
2. Београд са Саве	7.
3. Саборна црква	8.
4. Краљев Двор	11.
5. Дворска стража	11.
6. Вознесенска црква	13.
7. Дом светог Саве	15.
8. Скупштинска зграда	17.
9. Универзитет	18.
10. Народно позориште и спом. Књаза Михаила	19.
11. Споменик изгинулим јунацима	22.
12. Капија у тврђави	23.
13. Теразије	24.
14. Књаз Михаилова улица	26.
15. Велика пијаца	27.
16. Управа фондова	29.
17. Калемегдан	30.
18. Дечји Калемегдан	31.
19. Официрски дом	34.
20. Топчидерска црква и Дворац	36.
21. Топчидерски парк	37.
22. Хајдучка чесма у Кошутњаку	38.
23. Дечји летњиковац	39.
24. Савско пристаниште	41.
25. Кијево	47.
26. Београд (савски део)	50.

Београд (савски део).

ВЕЛИКОТЕНА
ГРАД БЕОГРАД

ЦЕНА ПО ДИНАРА ИЛИ ПО КРУНЕ.